

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE
Zagreb, Koturaška 43/IV

KLASA: UP/II-034-02/17-01/244
URBROJ: 354-01/17-16
Zagreb, 29. svibnja 2017.

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave u vijeću sastavljenom od članova: Nelice Vidić, zamjenice predsjednika te Rožike Gužvanj i Gorana Bukvića, članova, u žalbenom predmetu žalitelja Insepo d.o.o., Zagreb, OIB: 92528715879, kojeg zastupa opunomoćenik Hrvoje Jukić, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Beloša & Jukić j.t.d., Zagreb, na dokumentaciju o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2017/S 0F2-0004353, ispravak objave broj: 2017/S F14-0005486 i 2017/S F14-0005841, predmet nabave: toneri, naručitelja Hrvatska poljoprivredna agencija, Križevci, OIB: 48006835970, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave („Narodne novine“, broj 18/13., 127/13. i 74/14.) te članka 398. i članka 425. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, broj 120/16.) donosi sljedeće

R J E Š E N J E

1. Poništava se točka 4.3.2.1. dokumentacije o nabavi u dijelu koji glasi: „i podredno da je akreditiran provoditi ispitivanja po normama ISO 19752, ISO 19798“ u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2017/S 0F2-0004353, ispravak objave broj: 2017/S F14-0005486 i 2017/S F14-0005841, predmet nabave: toneri, naručitelja Hrvatska poljoprivredna agencija, Križevci.
2. Nalaže se naručitelju Hrvatska poljoprivredna agencija, Križevci, da u roku od 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave naknadi žalitelju Insepo d.o.o., Zagreb troškove žalbenog postupka u iznosu od 1.875,00 kuna, dok se u preostalom dijelu u iznosu od 3.820,00 kuna zahtjev žalitelja odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Naručitelj Hrvatska poljoprivredna agencija, Križevci, objavio je 10. ožujka 2017. u Elektroničkom oglasniku javne nabave obavijest o nadmetanju s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2017/S 0F2-0004353, predmet nabave: toneri. Naručitelj je dana 27. ožujka 2017. godine objavio ispravak objave broj: 2017/S F14-0005486 te dana 30. ožujka 2017. godine objavio ispravak objave broj: 2017/S F14-0005841. Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda sukladno članku 452. Zakona o javnoj nabavi.

Na sadržaj dokumentacije o nabavi žalbu je 3. travnja 2017. godine Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave izjavio i naručitelju istodobno dostavio, žalitelj Insepo d.o.o., Zagreb. Žalitelj u žalbi u bitnome osporava zakonitost dijela dokumentacije o nabavi te predlaže

poništiti dio dokumentacije o nabavi koji je zahvaćen nezakonitošću. Žalitelj je postavio zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 5.695,00 kuna.

U odgovoru na žalbu naručitelj u bitnome osporava navode žalitelja.

U tijeku postupka pred ovim tijelom izvedeni su dokazi pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala koji se sastoji od obavijesti o nadmetanju, dokumentacije o nabavi te drugih dokaza.

Žalba je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba je djelomično osnovana.

Žalitelj u žalbi osporava zakonitost točke 4.3.2.1. dokumentacije o nabavi, u dijelu koji glasi „U slučaju da ponuditelj u svojoj ponudi dostavlja ispitna izvješća od proizvođača ponuđenih jednakovrijednih tonera mora dokazati naručitelju da nije imao pristup izvješću o testiranju kod ispitnog laboratorija ili ih nije mogao ishoditi u zadanom roku, pod uvjetom da nedostatak pristupa nije uzrokovan njegovim postupanjem“. Smatra da se radi o naručiteljevom proizvoljnom tumačenju članka 213. Zakona o javnoj nabavi te navodi da Ispitna izvješća akreditiranog laboratorija te proizvođača jednakovrijednih proizvoda (sa valjanim certifikatom i potrebnim opsegom po valjanom certifikatu) imaju istovjetnu vrijednost.

Provjeravajući osnovanost žalbenog navoda utvrđeno je da je točkom 4.3.2.1. dokumentacije za nadmetanje, a koja se odnosi na način dokazivanja jednakovrijednosti, između ostalog, propisano da u slučaju da ponuditelj u svojoj ponudi dostavlja ispitna izvješća od proizvođača ponuđenih jednakovrijednih tonera mora dokazati naručitelju da nije imao pristup izvješću o testiranju kod ispitnog laboratorija ili ih nije mogao ishoditi u zadanom roku, pod uvjetom da nedostatak pristupa nije uzrokovan njegovim postupanjem.

Nadalje, člankom 213. stavkom 1. Zakona o javnoj nabavi propisano je da javni naručitelj može zahtijevati da gospodarski subjekti podnesu izvješće o testiranju od tijela za ocjenu sukladnosti ili potvrdu koju izdaje takvo tijelo kao dokazno sredstvo sukladnosti sa zahtjevima ili kriterijima utvrđenima u tehničkim specifikacijama, kriterijima za odabir ponude ili uvjetima za izvršenje ugovora. Stavkom 2. istog članka propisano je da ako javni naručitelj zahtijeva dostavu potvrda koje izdaju određena tijela za ocjenu sukladnosti, obvezan je prihvatiti i potvrde drugih jednakovrijednih tijela za ocjenu sukladnosti, dok je stavkom 3. propisano da je tijelo za ocjenu sukladnosti u smislu stavaka 1. i 2. ovoga članka tijelo koje provodi aktivnosti ocjene sukladnosti, uključujući kalibriranje, testiranje, certificiranje i inspekciju, koje je akreditirano u skladu s Uredbom (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća. Nadalje, stavkom 4. istog članka propisano je da je osim dokaznih sredstava iz stavka 1., javni naručitelj obvezan prihvatiti i druga prikladna dokazna sredstva poput tehničke dokumentacije proizvođača ako gospodarski subjekt nije imao pristup izvješću o testiranju ili potvrdi iz stavka 1. istog članka ili ih nije mogao ishoditi u zadanom roku, pod uvjetom da nedostatak pristupa nije uzrokovan njegovim postupanjem te pod uvjetom da dokaže da radovi, roba ili usluge koje nudi udovoljavaju zahtjevima ili kriterijima navedenim u tehničkim specifikacijama, kriterijima za odabir ponude ili uvjetima za izvršenje ugovora.

U konkretnom slučaju utvrđeno je da je naručitelj prilikom propisivanja osporavane točke dokumentacije o nabavi postupio sukladno citiranoj odredbi članka 213. stavka 4. Zakona o javnoj nabavi. Dakle, omogućio je da ponuditelj dokazuje jednakovrijednost i tehničkom dokumentacijom proizvođača, pod uvjetima predviđenim Zakonom, odnosno navedena je mogućnost dopuštena, uz obvezu ponuditelja da dokaže zakonom propisane uvjete. Stoga žalitelj nije u pravu kada tvrdi da se radi o naručiteljevom proizvoljnom tumačenju odredbe članka 213. Zakona o javnoj nabavi. Naime, citirana odredba Zakona o javnoj nabavi upravo

propisuje da se tehnička dokumentacija proizvođača može priložiti samo u slučaju ako gospodarski subjekt nije imao pristup izvješću o testiranju ili potvrdi akreditiranog tijela za ocjenu sukladnosti ili ih nije mogao ishoditi u zadanom roku, pod uvjetom da nedostatak pristupa nije uzrokovan njegovim postupanjem te pod uvjetom da dokaže da radovi, roba ili usluge koje nudi udovoljavaju zahtjevima ili kriterijima navedenim u tehničkim specifikacijama, kriterijima za odabir ponude ili uvjetima za izvršenje ugovora. Dakle, u osporavanoj točki 4.3.2.1. dokumentacije o nabavi naručitelj je propisao da će naručitelju biti prihvatljiva ispitna izvješća od proizvođača ponuđenih jednakovrijednih tonera samo kada su ispunjeni prethodno navedeni uvjeti iz članka 213. stavka 4. Zakona o javnoj nabavi. Slijedom navedenog utvrđeno je da je naručitelj propisivanjem navedenog uvjeta postupio sukladno odredbama Zakona o javnoj nabavi te je stoga žalbeni navod žalitelja ocijenjen neosnovanim.

Nadalje, žalitelj tvrdi da formulacija odredbe iz točke 4.3.2.1. dokumentacije o nabavi koja glasi „U slučaju da se dostavljaju ispitna izvješća o kapacitetu ispisa od proizvođača jednakovrijednih tonera, mora se pružiti dokaz da taj proizvođač posjeduje certifikat ISO 9001 o primjeni sustava upravljanja kvalitetom i podredno da je akreditiran provoditi ispitivanja po normama ISO 19752, ISO 19798, ISO 24711“, nije jasno formulirana. Navodi da je proizvođaču jednakovrijednih proizvoda sa valjanim opsegom na Certifikatu Sustava upravljanja kvalitetom ISO 9001 omogućeno testiranje proizvoda u procesu proizvodnje. Navodi da se sintaksa odredbe „i podredno“ može tumačiti kao kumulativan zahtjev naručitelja te da ukoliko se radi o kumulativnom zahtjevu, proizvođač jednakovrijednih proizvoda nije dužan imati akreditaciju za provođenje testiranja po normi ISO 19752, ISO 19798, ISO 24711 u procesu proizvodnje budući da navedenu akreditaciju imaju isključivo laboratoriji koji vrše testiranja proizvoda za treće osobe.

Provjeravajući osnovanost žalbenog navoda utvrđeno je da je točkom 4.3.2.1. dokumentacije o nabavi, između ostalog propisano da se u slučaju da se dostavljaju ispitna izvješća o kapacitetu ispisa od proizvođača jednakovrijednih tonera, mora pružiti dokaz da taj proizvođač posjeduje certifikat ISO 9001 o primjeni sustava upravljanja kvalitetom i podredno da je akreditiran provoditi ispitivanja po normama ISO 19752, ISO 19798, ISO 24711.

U konkretnoj situaciji iz naručiteljevog propisivanja proizlazi da se radi o kumulativnom zahtjevu, a što dodatno potvrđuje i sam naručitelj u odgovoru na žalbu. S obzirom na smisao prethodno citirane odredbe članka 213. Zakona o javnoj nabavi utvrđeno je da je žalitelj u pravu kada navodi da naručitelj neosnovano traži da proizvođač jednakovrijednih proizvoda mora biti *akreditiran* provoditi ispitivanja po normama ISO 19752, ISO 19798, ISO 24711. Dakle, u slučaju da su ispunjene sve pretpostavke iz stavka 4. citiranog članka, naručitelj ne može tražiti akreditaciju proizvođača za provođenje ispitivanja, jer na taj način postrožava zakonske uvjete. Naime, zakonski zahtjev akreditacije se odnosi na tijelo za ocjenjivanje sukladnosti dajući formalni dokaz njegove osposobljenosti za obavljanje određenih zadataka ocjenjivanja sukladnosti, odnosno ispitivanja, umjeravanja, certifikacije i inspekcije prema određenim normama, a ne na proizvođača. Uzimajući u obzir citiranu odredbu članka 213. stavka 4. Zakona o javnoj nabavi, utvrđeno je da se na navedeni način u biti derogira zakonska mogućnost ponuditelja da dostavi tehničku dokumentaciju proizvođača, a koji nije ujedno i akreditirano tijelo. Stoga naručitelj u dokumentaciji o nabavi, a u slučaju primjene citiranog stavka 4., može zahtijevati da ukoliko se kao dokaz jednakovrijednosti dostavlja ispitno izvješće o kapacitetu ispisa kao tehnička dokumentacija proizvođača jednakovrijednih tonera, ponuditelj dostavi dokaz da proizvođač posjeduje certifikat ISO 9001 o primjeni sustava upravljanja kvalitetom s određenim područjem certifikacije, a ne i da proizvođač mora biti akreditiran i posjedovati akreditaciju. Stoga je žalbeni navod žalitelja ocijenjen osnovanim.

Zaključno, žalitelj ističe da je sporna odredba točke 4.3.2.1.a. dokumentacije o nabavi koja glasi: „Ponuditelj koji nudi jednakovrijedne tonere i tinte mora pružiti dokaz o postojanosti

i trajnosti zapisa, tiska i kopiranja na papiru. Postupci ispitivanja tonera i tinti na postojanost i trajnost zapisa moraju biti izrađeni primjenom norme HRN ISO 11798 ili međunarodne norme ISO 11798“. Žalitelj smatra da predmetnom formulacijom naručitelj podiže kriterije za dokazivanje jednakovrijednosti tražeći Certifikat po ISO 11798 standardu. Navodi da OEM proizvodi nemaju traženi Certifikat kao međunarodni Certifikat te da traženi ISO standard koriste isključivo neki državni arhivi i knjižnice/biblioteke za čuvanje arhivske građe. Tvrdi da se na zahtjev pojedinih institucija takvi certifikati izrađuju sa pripadajućim ispitnim izvještajima te da je takve certifikate sa pripadajućim ispitnim izvještajima izradilo samo jedno Certifikacijsko tijelo u Europi. Zaključno, ističe da se radi o postavljanju otegotnih, nerealnih i nepremostivih uvjeta, a što predstavlja kršenje članka 4. Zakona o javnoj nabavi.

Naručitelj u žalbenom postupku navodi da u suradnji s nadležnim i istorodnim institucijama, a obzirom na specifičnost poslovanja i djelatnosti mora osigurati kvalitetu i trajnost ispisa što je posebice važno pri obavljanju kontrole izravnih plaćanja, pri čemu je ispis zemljopisnih mapa jedna od osnova za uspješnu kontrolu te navodi i ostalu dokumentaciju koju ispisuje za poljoprivredne proizvođače. U odnosu na tvrdnju žalitelja da OEM proizvodi nemaju Certifikat po ISO 11798 standardu kao dokaz dostavlja certifikat ISO 11798 proizvođača Hewlett Packard.

Provjeravajući osnovanost žalbenog navoda utvrđeno je da je točkom 4.3.2.1.a, dokumentacije o nabavi propisano da ponuditelj koji nudi jednakovrijedne tonere i tinte mora pružiti dokaz o postojanosti i trajnosti zapisa, tiska i kopiranja na papiru. Postupci ispitivanja tonera i tinti na postojanost i trajnost zapisa moraju biti izrađeni primjenom norme HRN ISO 11798 ili međunarodne norme ISO 11798. Nadalje, dano je obrazloženje da su navedeni dokumenti posebno relevantni naručitelju s obzirom na brojne uređaje na lokacijama diljem Republike Hrvatske zbog čega je nužno da jednakovrijedna roba zadovoljava po pitanju kapaciteta ispisa, dok je trajnost zapisa nužna s obzirom na propise iz područja javne nabave i financijskog poslovanja koji propisuju minimalno čuvanje spisa. Navodi se da je tijekom dosadašnje prakse i upotrebe tonera i tinti naručitelj utvrdio da proizvođači tonera i tinti koje je opisao u troškovniku posjeduju dokumentaciju na temelju koje je vidljivo da su ti toneri i tinte ispitani na temelju norme ISO 11798, odnosno dokazivo je da se kod upotrebe tih tonera i tinti jamči postojanost i trajnost zapisa na papiru, odnosno višegodišnja arhivirana dokumentacija koju naručitelj čuva u svojim arhivama iskazuje da su izvještaji vjerodostojni, odnosno da je postojanost zapisa na istoj u potpunosti zadržana i ispunjena. Kako naručitelj ne bi došao u situaciju da prilikom upotrebe jednakovrijednih tonera i tinte, nakon određenog perioda izgubi zapis na papiru, naručitelj se želi osigurati i zaštititi od takve situacije, odnosno želi se i mora se zaštititi od štete koja bi mu mogla nastati. S obzirom da prema saznanju naručitelja u zemljama Europske unije postoje laboratoriji koji vrše predmetna ispitivanja tonera i tinti na postojanost i trajnost zapisa prema normi ISO 11798 i s obzirom da je kao takvu normu prihvatio Hrvatski zavod za norme, zahtjev naručitelja je u pogledu ispunjenja i pribavljanja dokaza u potpunosti prihvatljiv za ponuditelje, a za naručitelja je potpuno opravdan i po mišljenju naručitelja, kriteriji dokazivanja nisu podignuti na način da bi bilo kojeg ponuditelja favorizirali, odnosno bilo koga diskriminirali.

Kao dokaz osnovanosti navoda žalitelj u žalbenom postupku, između ostalog, prilaže ispis korespondencije s Hrvatskom akreditacijskom agencijom; ispis korespondencije s certifikacijskim tijelom SP, Švedska sa prijevodom, ispis korespondencije sa Hrvatskim državnim arhivom, Pravilnik o zaštiti i čuvanju arhivskog i registraturnog gradiva izvan arhiva, Prijevod norme ISO 11798 te ispis korespondencije s certifikacijskim tijelom PTS Papiertechnische Stiftung, Munchen, Njemačka.

Iz priloženog dokaznog materijala proizlazi da certifikacijsko tijelo SP iz Švedske provodi postupak ispitivanja proizvoda u skladu sa normom ISO 11798, ali i svojim internim pravilnikom kako bi se dodatno potvrdilo da neki proizvod ispunjava zahtjeve koje je odredio Švedski državni arhiv. Iz dokaza koje je sam žalitelj priložio evidentno je da svaki gospodarski

subjekt, ukoliko sklopi ugovor s navedenim certifikacijskim tijelom i plati cijenu postupka ispitivanja po normi ISO 11798, može pokrenuti navedeni postupak.

Nadalje, iz dostavljenog ispisa korespondencije s certifikacijskim tijelom PTS Papiertechnische Stiftung, Munchen, Njemačka, proizlazi da se testiranje tonera prema traženoj normi ISO 11798 može obaviti i za klijenta u Republici Hrvatskoj.

Dakle, s obzirom na to da je iz samog dokaznog materijala dostavljenog u žalbenom postupku razvidno da je moguće obaviti ispitivanje tonera primjenom norme ISO 11798, kod dva certifikacijska tijela, te uzimajući u obzir činjenicu da je naručitelj navedeno traženje iscrpno obrazložio u dokumentaciji o nabavi kao i u očitovanjima dostavljenim u žalbenom postupku, utvrđeno je da se, u konkretnom slučaju, ne radi o podizanju kriterija za dokazivanje jednakovrijednosti. Osim toga, bitno je za istaknuti da naručitelj kao dokaz jednakovrijednosti robe koju ponuditelj nudi traži Certifikat prema standardu HRN ISO 11798, dakle prema hrvatskoj normi koja je dostupna javnosti i koju je prihvatio Hrvatski zavod za norme kao hrvatsko normirno tijelo.

Stoga, prema ocjeni ovog državnog tijela, u konkretnom slučaju nema osnove za zaključak da se kod propisivanja dokaza iz točke 4.3.2.1.a dokumentacije o nabavi radi o postavljenim otegotnim uvjetima za ponuditelje koji nude jednakovrijedne tonere. Žalitelj nije dokazao da su njegova subjektivna prava zbog navedenog traženja povrijeđena, a posebice iz razloga jer je u postupku dokazano da postoje certifikacijska tijela, i to više od jednog, koja vrše postupak ispitivanja tonera i tinti primjenom norme ISO 11798. Niti iz jednog dokaza dostavljenog u žalbenom postupku ne proizlazi nemogućnost gospodarskog subjekta sa sjedištem u Republici Hrvatskoj da ishodi navedeni dokaz o postojanosti i trajnosti zapisa, tiska i kopiranja na papiru. Dakle, u predmetnom žalbenom postupku utvrđeno je da osporavano traženje iz točke 4.3.2.1.a dokumentacije o nabavi ne predstavlja otegotne, nerealne i nepremostive uvjete, a kako to žalitelj ističe u žalbi. Isto tako naručitelj je uspješno otklonio tvrdnju žalitelja da OEM proizvodi nemaju traženi certifikat upravo dostavom certifikata ISO 11798 proizvođača Hewlett Packard. U odnosu na tvrdnje koje žalitelj ističe u daljnjim podnescima od 24. travnja, 5. svibnja i 15. svibnja 2017. godine, a u pogledu inzistiranja na korištenju trajnog papira (papir koji ne stari) u poslovanju naručitelja, ističe se da iste nisu relevantne za ocjenu zakonitosti traženja predmetnog dokaza iz točke 4.3.2.1.a dokumentacije o nabavi i mogućnost ponuditelja da traženu dokumentaciju pribavi.

Vezano uz preostali dostavljeni dokazni materijal od strane žalitelja, ističe se da ispis korespondencije između žalitelja i Hrvatske akreditacijske agencije nije relevantan dokaz u ovoj pravnoj stvari, s obzirom da se isti ne odnosi na materiju koja je predmet osporavanja. Također, očitovanjem Hrvatskog državnog arhiva i pripadajućim Pravilnikom o zaštiti i čuvanju arhivskog i registraturnog gradiva izvan arhiva, dostavljenim u žalbenom postupku od strane žalitelja, nisu dokazane tvrdnje da se radi o otegotnim, nerealnim i nepremostivim uvjetima u dokumentaciji o nabavi. Slijedom svega navedenog, žalbeni navod žalitelja ocijenjen je neosnovanim.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. Zakona o javnoj nabavi, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. toga Zakona, ovo tijelo u dokumentaciji o nabavi nije utvrdilo osobito bitne povrede. Naime, ovo tijelo je provjerilo rok određen za dostavu ponuda i utvrdilo da je isti određen sukladno odredbama Zakona o javnoj nabavi. U predmetnom postupku javne nabave naručitelj je produljio rok za dostavu ponuda sukladno odredbama Zakona. Što se tiče kriterija za odabir ponude isti je određen kao najniža cijena. Također, kriteriji za odabir gospodarskog subjekta određeni su sukladno člancima 256. do 259. Zakona o javnoj nabavi te nije utvrđena povreda Zakona u smislu da naručitelj nije primijenio ili nepravilno primijenio koju odredbu izvora prava, što je bilo od utjecaja na zakonitost postupka, a za koju žalitelj nije znao niti mogao znati u trenutku izjavlivanja žalbe.

U skladu s prethodno navedenim, a temeljem članka 425. stavka 1. točke 4. Zakona o javnoj nabavi odlučeno je kao u točki 1. izreke ovog rješenja. Naručitelj će u nastavku postupka postupiti sukladno članku 419. stavku 4. Zakona o javnoj nabavi.

Žalitelj je postavio zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 5.695,00 kuna i to 500,00 kuna za sastav žalbe, 125,00 kn za PDV, 70,00 kn za upravnu pristojbu te 5.000,00 kuna za naknadu za pokretanje žalbenog postupka.

Prema članku 431. stavku 2. Zakona o javnoj nabavi Državna komisija odlučuje o troškovima žalbenog postupka, određuje tko snosi troškove žalbenog postupka i njihov iznos te kome se i u kojem roku moraju platiti, dok prema stavku 3. istog članka stranka na čiju je štetu žalbeni postupak okončan dužna je protivnoj stranki nadoknaditi opravdane troškove koji su joj nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku.

Vezano uz zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka, a u dijelu koji se odnosi na upravnu pristojbu u visini od 70,00 kn, utvrđeno je da žalitelj predmetnu upravnu pristojbu nije bio dužan uplatiti, da istu nije niti uplatio pa stoga mu niti ne pripada pravo naknade iste.

Nadalje, u slučaju da je žalitelj u cijelosti uspio sa žalbom, žalitelju bi na ime troškova žalbenog postupka pripadao iznos od 5.625,00 kuna i to: 5.000,00 kuna na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka, 500,00 kuna za sastav žalbe te 125,00 kuna za 25% PDV-a, sukladno Tbr. 20. točki 1., Tbr. 22 i Tbr. 42. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15). Međutim, u predmetnom žalbenom postupku žalba žalitelja je djelomično osnovana, odnosno žalitelj je uspio s jednim od tri žalbena navoda, te stoga žalitelju pripada pravo na naknadu troškova u iznosu od 1.875,00 kuna, što predstavlja 1/3 od iznosa 5.625,00 kuna. Slijedom navedenog odlučeno je kao u točki 2. izreke ovog rješenja.

Naručitelj je sukladno odredbi članka 425. stavka 6. Zakona o javnoj nabavi, obvezan postupiti sukladno izreci odluke Državne komisije najkasnije u roku od 30 dana od dostave izvršne odluke, pri čemu je vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama Državne komisije.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovoga rješenja ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor podnošenjem tužbe Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave.

Stranke žalbenog postupka:

1. Hrvatska poljoprivredna agencija, Križevci,
Poljana Križevačka 185
2. Insepo d.o.o., Zagreb,
Karamanov prilaz 2